

KIRKEBLAD

FOR

DAVIK

Nr. 17

Utkommer hver måned

Februar 1932

Utgiver og redaktør:
Sogneprest Slaattelid
Davik

3. årg.

Sundag.

Høyr kør kyrkjeklokka lokkar
med ein høg og heilag klang,
alle folk og alle flokkar
til ein hugsam kyrkjegang!
Sysken, lat oss kallet fylgja
yver berg og yver bylgja,
lat oss gå på kyrkjeveg
glade både du og eg.

Her hev våre feder funne
hjardefred og sælebot.
Her hev livsens kjelda runne
friskande um hjarterot.
Tårnet høgt mot himlen peikar,
der på himmelstigen leikar
gode englar til og frå
millom jord og himmel blå.

Biskop Støylen i Nynorsk salmebok.

Trøst.

Som en hvem hans mor trøster,
således vil jeg trøste eder.

Es. 66, 13.

Herren bruker mange bilder for å forklare oss sin kjærlighet. Således også dette. Og det er et lett forståelig bilde, for de fleste av oss vet å fortelle om en mors kjærlighet. Og vi har ikke nogen betenkelighet ved å påstå, at mors kjærlighet er menneskelivets reneste, fineste, skjønneste, mest uegennyttige form for kjærlighet. Vi er sikker på det.

Mors kjærlighet! Der lå på et sykehus en stakkars mann. Han lå døende av en sykdom som førte med sig en forferdelig stank. Han var blitt lagt i et værelse så fjernt fra de andre syke som bare mulig. Dør og vinduer stod åpne. Allikevel kunde

ingen opholde sig der lenge; alle gjorde besøk så kort som mulig. Presten også; han var der så lenge han orket; men det var ikke lenge. Bare én holdt ut hos den døende. Det var hans mor. Hun hadde kun de ømmeste ord, det kjærligste stell. »Gutten min!« hørte presten henne hviske til den syke. Å — mors forunderlige tilgivende, ikke-bebreidende, selvfor-glemmende, selvopofrende kjærlighet!

Som en hvem hans mor trøster vil jeg trøste eder.

Således taler Gud, den hellige, altseende, allvitende Gud til oss. Han vet om vår elendighet, ja Han kjenner vår elendighets hjelpeløse dyp. Ingen har rede på det som Han. Hele vårt liv kjenner Han, dets dager og dets netter. Aldri har vi vært alene, alltid har Hans øine hvilt på oss. Vårt sjelelivs skjulte kroker ligger blottet i fullt dagslys for Ham. Og dog — Han er barmhjertig. Som en mor.

Hvor vi skal være takknemlige for dette Guds ord! Det gir oss frimodighet til å gå til Ham i Jesu navn med vår synd og skyld, denne knugende byrde som vi ikke orker å bære, og be om tilgivelse for Kristi skyld. Da vil Han trøste oss med syndsforlatelsens trøst — som en mor trøster sitt barn.

Nedskriveren av disse linjer husker en liten opplevelse fra sine barneår. Han var ute og lekte med sine kamerater en vakker sommerdag. Men leken vilde ikke gå; han var ulykkelig, for han hadde vært ulydig mot sin mor. Nøiere husker han det ikke; han kan ikke erindre hvori hans synd bestod, han minnes bare hvor elendig han følte sig. Han orket ikke lenger å leke; han avbrøt leken, gikk inn til sin mor — det var en sen, tung gang — og kom ende-

lig innenfor stuedøren. Mor sat ved sybordet, forstod det var galt fatt og halte ham til sig. Så fikk han under mange tårer fortalt henne hvad han hadde gjort. Men da mor hadde tilgitt ham, ja da skinnet atter solen, da var sommerdagen igjen skjønn, da gikk leken påny.

Slik får vi gå til Gud i Jesu navn, for at vi kan få erfare hvor godt det er å kunne oppleve: Som en hvem en mor trøster, slik har Gud trøstet mig. —

Gode Gud og Fader, trøst oss i Jesu Kristi navn ved din Helligånd, som en mor trøster sine barn. Amen.

Fra »Bud og Hilsen«.

Våre søndager. I.

Der er få ting som har større innflydelse på den kristnes liv enn den måte hvorpå han tilbringer søndagen. Man kan her feile på to forskjellige måter. På den ene side var der mange, særlig før i tiden, som regnet den kristne søndag for å være det samme som den jødiske sabbat, og derfor var imot all glede og fornøielse på den dag. Den blev mørk og trist i stedet for glad og forfriskende for sjel og legeme. På den annen side er der mange som er slappe og likegyldige med å holde søndagen hellig; den forsømmes og vanhelliges så ofte, og dette blir der mere og mere av nu for tiden. Derfor er det så riktig å ha den rette forståelse av søndagen og hvilke krav den stiller til oss som kirkens lemmer.

La oss for det første ha klart for oss den forskjell som der er mellom søndagen og sabbaten. De har intet tilfelles, undtagen at de begge kommer igjen hver syvende dag. De er forskjellige i sin opprinnelse, sitt formål og i den måte de feires. Sabbaten var jødernes helligdag, og har intet å gjøre med de kristne. Søndagen er ikke det samme som sabbaten, bare flyttet fra den syvende til den første dag i uken. Søndagen er en helt ny festdag, fastsatt av den kristne kirke i apostlenes dager, som en ukentlig ihukommelse av Kristi opstandelse. Apostlene gjorde ikke sabbaten til de kristnes ukentlige helligdag; de lot den falle bort og satte søndagen i dens sted, fordi Herren stod opp fra de døde

den første dag i uken. Sabbaten er avskaffet for de kristne, likeså vel som løvsalernes høitid eller den store forsoningsdag. Dette lærer Paulus ganske tydelig i Kol. 2, 16 f.: »La derfor ingen dømme eder for mat eller drikke eller i spørsmål om høitid eller nymåne eller sabbat«. Der var nogen som hevdet, at de kristne i Kolossæ måtte holde sig fra mat som efter Mose-lovene var uren, og at de måtte holde de jødiske høitider og deriblandt nymånedagen og sabbaten. Men Paulus lærer, at alt dette er avskaffet og gjelder ikke lenger for oss.

Reglene for hvorledes vi skal bruke søndagen kan vi altså ikke ta ifra Moseloven, men fra de sedvaner og skikker som alltid har vært rådende i den kristne kirke.

1. Det første som er enhver kristens plikt på søndagen er å ta del i gudstjenesten, hvis han ikke er hindret ved en virkelig gyldig grunn. Således var det i kirkens første tid. Hvis nogen da holdt sig borte fra menighetens forsamling et visst antall søndager uten god grunn, blev han betraktet som en som selv hadde utelukket sig fra de kristnes samfund. Å være med ved gudstjenesten er en høitidelig plikt, ikke noget som vi kan gjøre eller la være efter lyst og behag. Vi skulde aldri la annet enn en absolutt nødvendighet hindre oss i dette. Man holder ikke sin søndag på den rette måte hvis man uten god og tilstrekkelig grunn forsømmer gudstjenesten i sin kirke. På de helligdager da der ikke er gudstjeneste i kirken, skal man holde gudstjeneste hjemme ved lusandakt. (Om dette blev der skrevet tidligere i Kirkebladet nr. 6).

Fra engelsk.

Vakna upp!

Vakna, vakna! Klæd deg i di kraft du Sion. Jesaja 52, 1.

Soleis ropa Herren til sitt Sion ogso no i jolehelga og nyttårshelga og trettandehelga, den gamle jolehelg, ja både i det framfarne gamle år og no i dette nye året. Joleklokkene har ljoma utyver by og bygd, dalar og strender for å vekkja det åndelige Sion, prestar og kyrkjelydar, ogso no

i år. Ætt etter ætt har høyrte ordet um frelsaren, at han er komen for å hjelpe oss i vår naud. »Ja vår nød er stor; i dødens natt vi bor«. Me var alle slegne av røvarane, men Jesus kom og klædde oss i si rettferd. Den heilage Bibel fortel, at alt før verda var grunnlagd hadde Herren ordna med hjelpe. Difor song engleheren jolenatta: »Ære vere Gud i det høgste og fred på jorda og hugnad med menneskja«. Kom, kom no alle og syng glade med i englesongen, ikkje berre i jola, men det heile år, ja år etter år her og i himmelen i all æva! Ingen må halda seg still. Dersom me teier, skal steinane ropa, seier Han sjølv. Og døyparen Johannes ropa i øydemarka etter Jesajas spådom: »Rydje vegen åt Herren, jamne stigane Hans! Kwart djuv skal fyllast, kvart fjell skal lægjast og kvart eit liv Guds frelse skoda skal.«

Gud har ei forunderleg umsut for sitt folk, sitt dyrekjøpte Sion. Sonen gav Han oss til frelsar, sjølv vil Han vera vår far og den Heilage Ande fekk me til vegvisar, til ljøs og læremeister, tuktar og trøystar, til innsegl og pant på vår arv. Og so sender Han sin engleskare som dag og natt skal vara oss på alle vegar. Når fiskaren stig i båten, går Herrens engel med. Han står på styrebrua i storm og myrke natt. Abraham motte englar i Mamre lund; ein engel kom til Paulus på havet; »um eg vilde, kunde eg byda tolv legionar englar um meg«, sa Jesus. Jolenatta fyllte dei himmelromet med song um verdsens frelsar.

Måtte denne same velsigna frelsaren vera dagleg gjest hjå kvar ein huslyd der Kirkebladet kjem inn!

Lærar J. H ø i n æ s.

Våre døde.

8. desember: E. kårmann Reiel Rasmusson Isane, f. 1872, magekreft.
 8. desember: E. kårmann Ulrik Eilivsson Elde, f. 1846, alderdom.
 24. desember: G. plassemann Martinus Olsson Strømmen, f. 1850, alderdom.
 25. desember: E. kårmann Rasmus Eliasson Hauge, Dombestein, f. 1856, åreforkalkning.

27. desember: E. kårmann Peder Danielsen Berstad, f. 1838, alderdom.

4. januar: G. gbr. Nils Ellingsson Klubben, f. 1877, slag.

»Kva er livet dykkar? Det er ein røyk som ei liti stund er synleg og so kverv burt.« Jak. 4, 14.

Notisar.

Kyrkjeleg statistikk for 1931:

	Davik	Rugsund	Aalfot	Ialt
Fødde	15	40	7	62
Derav uekte	1	2	0	3
Konfirmera	16	25	5	46
Vigde i Davik	1	2	3	6
Vigde andre stader ...	3	5	2	10
Døde	12	33	5	50

Talet på altargjestar i 1931 var 1006, derav i Davik 370, i Rugsund 535, i Aalfot 101. I Davik er talet det same som i 1930; i Rugsund er det 57 mindre og i Aalfot 15 mindre enn i 1930. — Av 46 vaksne døde var det 17 som vart beretta og mottok sakramentet under sin siste sjukdom.

Ved ofringar og kollektar i 1931 kom inn i Davik kyrkje kr. 216,42, i Rugsund og Totland 177,42, i Aalfot 77,12.

Ofringar: I Davik 1. joledag til indremisjonen kr. 30,53. — I Aalfot 3. januar til heidningmisjonen 21,80.

Basarar: Davik barneforeining til heidningmisjonen 29. desember: kr. 60,00.

Til kyrkje i Kjølsdal kom inn ved basar 4. joledag ikr. 265 kr. — Den sum som er innsamla nærmar seg no 4000 kr. Godt gjort på 3 år i desse tider!

Davik heradstyre vedtok i møte 2. januar samrøystes å takka hjelpepresten for det arbeid han har gjort i kyrkjelydane og løyvde han eit gratiale på 300 kr. — Som sokneprest vil eg få lov til å takka hjarteleg for dette. Det er eit nytt ledd i den lange rekkje av vedtak, der Davik heradstyre ned gjennom åra har synt si interesse og sin velvilje for det kyrkjelege arbeid i preste-gjeldet.

Til orgelet i Davik kyrkje er vidare kome inn: Frå lærar Karl Domstein 30 kr.; Andreas J. Indrebø, Dombestein 8 kr. (ialt 20 kr.); Elias Askeland 5 kr. (ialt 25 kr.). — Er her ikkje fleire som kjem sine lovnader i hug???

For 100 år sidan. Døde innførde i kyrkjehoka i januar 1832: 24. desember Anders Rasmussen Huuslied 21 år gl. — 7. jan. Anders Anthonsen Remstad 29 år. — 23. jan. Lars Waldemarsen Lilleøen, tjener, 31 år. — 4. jan. Anders Pedersen Heggedal, vilkårsmann, 80 år. — 24. jan. Anne Augustinusdtr. Remstad, tjenestepike, 63 år. — 24. jan. Simiane Andersdtr. Førde, 14 uker.

Norske namn. (Framhald):

Torteiv, Torgeir, Torald, Torberg, Torbjørn, Tord, Tore, Torfinn, Torkjell, Torleik, Tormod, Torolv, Torstein, Torvald, Torvid, Trond, Trygve, Torolv, Torvard, Tjodolv. — Tora, Torbjørg, Tordis, Torgerd, Torunn, Torny, Torhild, Turid.

Ulv, Ulvstein. — Ulvhild, Unn.

Vemund, Vermund, Vidar, Vigfus, Vagleik, Vilmar, Vilfred, Vidkunn, Valfred. — Valborg, Valgerd, Vegerd, Vedis, Vigdis, Vilborg, Velang, Vebjørg.

Øystein, Øyolv, Øyfred, Øyvind. — Øygunn, Øyvor, Øydis.

Yngve, Yngvar.

Asmund, Åmund, Asbjørn, Årvald, Årmod, — Åsa, Åsta, Åsbild, Åslaug, Åstrid, Årlaug.

Av dei 67 born frå Davik som var døypte i 1931 var det 43 som fekk norske namn.

Av menighetsblad finst der no i heile landet millom 50 og 60, derav i byane over 30. I Nordfjord er vårt blad det einaste. I Sunnfjord er der menighetsblad i Bremanger, Kinn, Askvoll og Naustdal.

Gudstenester og sundagspreiker:

Fastelags sundag, 7. febr.: Davik og Totland.
1. s. i fasta, 14. februar: Rugsund og Berle.
2. —»— 21. — Davik og Hamnen.
3. —»— 28. — Aalfot og Kjølsdal.
Midfaste sundag, 6. mars: Rugsund og Davik.

»Dåpen i lys av den Hellige skrift« av R. Astring er ei bok som kom ut fyre jol. Eg vil råda folk til å lesa den. Her får ein ei sers populær og god utgreiding um dåpen i det heile og um barne-dåpen. Vi veit det er mange i vår tid, f. eks. »pinsevenene« som agiterer mot den. Difor er det viktig verkeleg å setja seg inn i det spørsmålet. Eg veit ikkje nokor bok, som so greidt og klart set fram dei grunnar som den kristne kyrkja har for barnedåpen, som denne. Ho kostar i bokhandelen kr. 1.20.

Medlemer av Bibelselskapet vil eg atter minna um at dei no burde nytta høvet til å få seg billege biblar og få vederlag for innbetalt kontingent.

Kontingent innkome til 1. januar: **Aalfot:** Mons Myklebust, Tollef Førde, Hans Sigdestad, Ole H. Myklebust 3 kr. — **Dombestein:** Paul Domsten, Anne Seime, Andreas J. Indrebø 2; Martinus Domsten 2.50. — **Davik:** Johanne Hamre 5; Simon J. Bakke, Kaia Sunde, Arne Daviknes 3; Knut A. Indredavik 3.50; Borghild Wiik 2. — **Rugsund:** Karl K. Elde 2; Peder K. Elde 2.50. — **Rimstad:** Ingrid Runshaug, Andreas Krokepollen 2; Olai Totland 3. — **Maurstad:** Fru Laura Maurstad 2.50; Anders E. Nore 2. — **Kjølsdal:** Jonas Eikås, kjøp-

mann Sundal 2; Knut Horn 3. — **Reksnes:** Pauline Reksnes 2.

Hjarteleg takk til alle.

Det som er betalt etter 1. januar vert kvittert for i neste nummer.

Rekneskap for Kirkeblad for Davik 1931:**Inntekt:**

Overført frå rekneskap 1930 kr. 525.52

Innbetalt kontingent i 1931 » 544.00

_____ kr. 1 069.52

Utleigg:

Trykkjing og ekspedisjon

nr. 7—15 kr. 414.00

Portoutlegg for nr. 7—15 ... » 39.50

Klisjé til eit bilete » 2.00 » 455.50

Overført til rekneskap for 1932 _____ Kr. 614.02

R. S.

Bønn.

Herre Jesus, bli min lengsel,
bli min lengsel dag og natt,
at det brytes, tidens stengsel,
evigheten blir min skatt. —
La mig glemme, la mig glemme,
la mig glemme mig hos dig.

Herre Jesus, ta mitt hjerte,
fyll det med din kjærlighet,
at ei glede eller smerte
røver mig din herlighet.
La mig glemme, la mig glemme,
la mig glemme mig hos dig.

Herre Jesus, stem min tanke,
høi og drag til dig mitt sinn,
at hvert åndedrag må sanke
evighetens krefter inn.
La mig glemme, la mig glemme,
la mig glemme mig hos dig.

J. B.

Bibelen.

Professor Lyder Brun skriver: Der var en ung videnskapsmann som hver aften pleiet å lese et stykke av Det nye testamente. Hans venner undret sig over dette og spurte ham: »Hvorfor gjør du egentlig det?« Han svarte: »Jeg må fylle min sjel med store tanker.«

Jeg vil gjerne gjøre hans ord til mine og si: Les Bibelen. Les Det nye testamente. Fyll din sjel med store tanker. Der er dagen igjennem og livet igjennem nok av de små.